

احادیثی از امام جواد (علیه السلام)

<"xml encoding="UTF-8?">

احادیثی از امام جواد (علیه السلام)

«الثَّقَّةُ بِاللَّهِ تَمَنَّيَ لِكُلِّ غَالٍ وَ سُلِّمَ إِلَى كُلِّ عَالٍ»

«اعتماد به خدا بهای هر کالای گرانبها و نردبان صعود به هر درجه بلندی است.»

تکیه گاه مؤمن، قدرت بیکران و مستقل خدای سبحان است، نه قدرت خودش و نه قدرت دیگران. حدیث توکل

مادر امام هادی:

امام جواد (علیه السلام) فرمود: «بابی ابن خیره الاماء النوبیه الطیبه.» پدرم به فدای پسر برترین کنیزان که از اهلالی نوبه و پاک سرشت است. در روایت اخیر صریحا فرزند به مادر نسبت داده شده است که بر صدقا دعای ما گواهی میدهد.

امام جواد درباره مادرش سمانه فرمود:

«ان اسمها سمانه وانها امه عارفه بحقی و هی من الجنه لا یقربها الشیطان ماردو لاینالها کید جبار عنید و هی کانت بعین الله التی لاتنام ولاتخلف عن امهات الصدیقین والصالحین؛ نامش سمانه و بانویی است که حق مرا میشناسد. از بانوان بهشت است. شیطان سرکش به او نزدیک نمیشود و نیرنگ طاغوت کینه توز در او نفوذ نمی کند.»

مقام مادر: همواره مورد لطف و مراقبت چشم بیدار خدا و از مادران صدیقان و صالحان چیزیکم ندارد. مادران عقیف

زمان ظهور:

امام جواد (علیه السلام): «هنگام ظهور حضرت، ندایی می آید که: ای ولی خدا! قیام کن و دشمنان خدا را به قتل برسان» (1)

ادله امامت در کودکی:

در روایتی از یکی از یاران امام جواد (علیه السلام) بنام علی بن اسباط میخوانیم: که او میگوید خدمت حضرت رسیدم در حالی که سن امام کم بود، درست به قامت او خیره شدم تا به ذهن خویش بسپارم و به هنگامی که به مصر باز میگردم کم و کیف مطلب را برای دوستان امام نقل کنم. درست در همین هنگام که در چنین فکری بودم آن حضرت نشست (گوئی تمام فکر مرا خوانده بود) روبه سوی من کرد و گفت: ای علی بن اسباط! خداوند کاری را که در مسئله امامت کرده همانند کاری است که در نبوت کرده است گاه میفرماید «وَأَتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا؛ ما در کودکی فرمان نبوت به او دادیم» و گاه میفرماید... بنابراین همانگونه که ممکن است خداوند حکمت را به انسانی در کودکی بدهد، قدرت اوست که آن را در چهل سالگی بدهد. (2)

اهمیت نصیحت:

امام جواد (علیه السلام) می فرماید: «الْمُؤْمِنُ يَحْتَاجُ إِلَى ثَلَاثِ خِصَالٍ: تَوْفِيقٍ مِنَ اللَّهِ، وَ وَاعِظٍ مِنْ نَفْسِهِ وَ قَبُولٍ مِمَّنْ يَنْصَحُهُ؛ مومن، به توفیق الهی و پند دهنده درونی، و پذیرش انتقاد و نصیحت ناصحان نیازمند است.» (3)

مجازات بی حجابی:

حضرت عبدالعظیم حسنی (علیه السلام) از امام جواد (علیه السلام) از پدرانش نقل میکند: که امیرالمؤمنین (علیه السلام) فرمود: من و فاطمه به محضر رسول خدا وارد شدیم. آن حضرت را در حال گریه شدید یافتیم. عرض کردم پدر و مادرم فدایت باد چه چیزی شما را گریان کرده است؟ پیامبر خدا (صلی الله علیه وآله) فرمود: در شبی که به معراج رفتم زنانی از اتمم را در عذابی سخت دیدم. عذاب سختی که بر آن گریه کردم سپس از حالات

آنان یاد فرمود.

فاطمه (سلام الله علیها) گفت: ای حبیب من و ای روشنایی چشمم مرا از عمل آنان - که موجب این عذاب سخت گردیده ، خبر ده.

رسول خدا (صلی الله علیه وآله) فرمود: «وَأَمَّا الْمُعَلَّقَةُ بِشَعْرِهَا فَإِنَّهَا كَانَتْ لَا تُعْطَى شَعْرَهَا مِنَ الرِّجَالِ... وَأَمَّا الَّتِي كَانَتْ تَأْكُلُ لَحْمَ جَسَدِهَا فَإِنَّهَا كَانَتْ تُزَيِّنُ بَدَنَهَا لِلنَّاسِ.»

«اما زنی که به مویش آویزان شده است زنی است که مویش را از مردان نامحرم نمیپوشاند... و اما آن که گوشت بدن خود را می خورد زنی است که بدن خود را برای مردم - نامحرم - آرایش میکند...» (4)

برترین اعمال:

امام جواد (علیه السلام): «برترین اعمال شیعیان ما انتظار فرج است.» (5)

علائم قائم آل محمد:

جناب عبدالعظیم حسنی از حضرت امام جواد (علیه السلام) نقل میکند که فرمودند: هر یک از ما «امامان معصوم» قائم به امر خداوند «و هدایت کننده به سوی خداست» ولی آن قائمی که خداوند به «دست» او زمین را از کفر و انکار حق پاک خواهد ساخت، و آن را پر از قسط و عدل خواهد کرد، کسی است که ولادتش بر مردم مخفی میماند و شخص او از ایشان غایب میگردد... و هر گونه دشواری برایش آسان خواهد گشت . از اصحابش به تعداد اهل بدر، سپیدو سیزده مرد از اطراف زمین به سوی جمع خواهد شد، و این است «معنی» فرموده خداوند عزوجل: «هر جا که باشید خداوند همه شما را خواهد آورد محققا خدا بر همه چیز تواناست.»

پس چنانچه این تعداد از اهل زمین «اهل اخلاص» برایش جمع گردیدند خداوند امرش را آشکار میسازد، و چون ده هزار مرد برایش کامل شود به اذن خداوند خروج خواهد کرد. (6)

شکر نعمت:

امام جواد علیه السلام: «نعمه لاتشکر سیئه لاتغفر»

نعمتی که از آن شکرگزاری نشود گناهی است که بخشیده نمیشود. (7)

چرا مهدی (عج) را قائم گویند:

از امام جواد (علیه السلام) پرسیده شد: چرا او را قائم نامند؟ فرمود: چون پس از آن قیام کند که از یادها رفته است و بیش‌تر معتقدان به امامتش (از مسیر اعتقادی خود) برگشته اند. (8)

سعادت دنیا:

امام جواد (علیه السلام): سعادت در این دوره، فقط دانستن مقصود زندگی است.

رفیق بد:

امام جواد (علیه السلام): «إِيَّاكَ وَ مُصَاحِبَةَ الشَّرِيرِ، فَإِنَّهُ كَالسَّيْفِ الْمَسْلُوقِ، يَحْسُنُ مَنْظَرُهُ وَ يَقْبُحُ أَثَرُهُ؛ از رفاقت با شرور بپرهیز که مانند شمشیر، ظاهری خوب و اثری بد دارد.» (9)

مطیع شهوات:

امام جواد (علیه السلام): «راكب الشهوات لاتقال عثرته؛ کسی که بر مرکب شهوات خویش سوار است (و خودسرانه میتازد) هرگز از لغزش و سقوط رهایی نخواهد داشت.» (10)

اطاعت از سخنگو:

امام جواد (علیه السلام):

«مَنْ أَصْغَى إِلَى نَاطِقٍ فَقَدْ عَبَدَهُ فَإِنْ كَانَ النَّاطِقُ عَنِ اللَّهِ فَقَدْ عَبَدَ اللَّهَ وَ إِنْ كَانَ النَّاطِقُ يَنْطِقُ عَنْ لِسَانِ إِبْلِيسَ فَقَدْ عَبَدَ إِبْلِيسَ؛ کسی که به سخن گوینده‌ای گوش فرا دارد با این عمل وی را بندگی کرده است. اگر گوینده سخن از خدا میگوید، او خدا را بندگی کرده و اگر از زبان شیطان و افکار شیطانی سخن میگوید، شیطان را بندگی نموده است.» (11)

اهمیت عالم:

امام جواد (علیه السلام): «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ جَعَلَ فِي كُلِّ مِنَ الرُّسُلِ بَقَايَا مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ يَدْعُونَ مَنْ ضَلَّ إِلَى الْهُدَى وَ يَصْبِرُونَ مَعَهُمْ عَلَى الْأَذَى؛ خداوند - عزوجل - با هر پیامبری دانشمندانی قرار داد که گمراهان را هدایت میکنند و با پیامبران در مصیبت ها شکیبایی میورزند.» (12)

امام محمد جواد (علیه السلام) و غدیر:

ابن ابی عمیر از ابو جعفر ثانی (علیه السلام) در ذیل آیه «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ» چنین روایت کرد: پیامبر گرامی (صلی الله علیه وآله) در ده مکان به خلافت اشاره (صلی الله علیه وآله) رده است؛ سپس آیه «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ» نازل شد.

در توضیح این روایت باید گفت: آیه یاد شده در اول سوره مائده است. این سوره، آخرین سوره ای است که بر قلب نبی اکرم (صلی الله علیه وآله) نازل شد. در این سوره، «آیه اکمال» و «آیه تبلیغ، که ناظر به واقعه غدیر است، وجود دارد.» (13)

در روایتی دیگری نیز از امام جواد (علیه السلام) رسیده است: «یا معشر الشیعه خاصموا بسوره (انا انزلناه) فی لیلہ القدر تفلحوا...؛ ای پیروان تشیع، با مخالفان امامت به سوره (انا انزلناه) استدلال کنید تا پیروز گردید.» یعنی لزوم امامت در هر عصر و زمان را با این سوره ثابت کنید. بپرسید از آنان که معنای این سوره چیست و نزول فرشتگان و عرضه مقدرات در شب قدر بر چه کسی است. و امروز میزبان فرشتگان جان جانان، بقیه الله الاعظم ارواحنا لتراب مقدمه الفداء است. (14)

میثاق خداوند با علما:

امام جواد علیه السلام میفرماید: «إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، أَخَذَ عَلَيْهِمُ الْمِيثَاقَ فِي الْكِتَابِ أَنْ يَأْمُرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَ يَنْهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَنْ يَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَ التَّقْوَى؛ هَـمَانَا خَدَاوَنَد تَبَارَكَ وَ تَعَالَى دَر كِتَابِ خُود اَز عِلْمَا پیمان گرفته است كه امر به معروف و نهی از منكر كنند و در نیكى ها و پرهیزگاری تعاون و همکاری داشته باشند.» (15)

تعداد یاران امام زمان(عج):

امام جواد (علیه السلام) در این باره میفرماید: «و از اصحابش سی صد و سیزده تن، به اندازه اصحاب بدر از دورترین نقاط زمین به گرد او فراهم آیند... و چون این تعداد از اهل اخلاص برگرد او فراهم آیند... و چون این تعداد از اهل اخلاص برگرد او فراهم آیند، خدای متعال امرش را ظاهر سازد و چون عقد که عبارت از ده هزار نفر باشد، کامل شد، به اذن خداوند متعال قیام کند...» از این بیان نورانی میتوان استفاده کرد که جامعه انسانی آن گاه که توانست در درون خود، 313 انسان با ویژگی های متعالی تربیت نماید، لیاقت حضور در آن حکومت واحد جهانی را خواهد یافت و آن گاه که ده هزار انسان از خود گذشته نیز فراهم آمد، آن قیام جهانی آغاز میگردد.» (16)

حضرت زهرا (علیها السلام)

امام جواد (علیه السلام) درباره حضرت زهرا (علیها السلام) میفرماید: «خداوند همواره در یکتایی و بی همتایی خود یکتا و بی همتا بود. پس از آن محمد و علی و فاطمه (علیهم السلام) را آفرید... و آنان را گواه در آفرینش موجودات گردانید و اطاعت ایشان را در میان تمام مخلوقات جاری ساخت و امور آنان را به ایشان واگذارد. پس آنان حلال میکنند آنچه را بخواهند و حرام میکنند آنچه را بخواهند، ولی هرگز چیزی نمیخواهند، مگر این که خدا بخواهد.» (17)

اهمیت کتاب های آسمانی:

امام جواد (علیه السلام) میفرماید: «وَكُلُّ أُمَّةٍ قَدْ رَفَعَ اللَّهُ عَنْهُمْ عِلْمَ الْكِتَابِ حِينَ نَبَذُوهُ وَوَلَّاهُمْ عَذْوَهُمْ حِينَ تَوَلَّوْهُ؛ هر امتی، وقتی خودشان به کتاب آسمانی بی اعتنایی کردند، خداوند دانش کتاب را از آن ها باز گرفت؛ و آن گاه که سلطه و ریاست دشمنان را پذیرفتند، خداوند دشمن را بر آنان چیره ساخت.» (18)

عواقب تأخیر توبه:

حدیثی از امام جواد (علیه السلام) میخوانیم: «تَأْخِيرُ التَّوْبَةِ اغْتِرَارٌ، وَ طُولُ التَّسْوِيفِ حَيْرَةٌ... وَ الْإِصْرَارُ عَلَى الذَّنْبِ أَمْنٌ لِمَكْرِ اللَّهِ؛ تأخیر توبه موجب غرور و غفلت، و امروز و فردا کردن سبب حیرت، و اصرار بر گناه موجب بیاعتنایی به مجازات الهی است.» (19)

زیارت قبر امام رضا (علیه السلام):

از آثار مهم زیارت آن حضرت راه یافتن به حریم مغفرت الهی و رهایی از آتش دوزخ و وارد شدن در بهشت موعود الهی است. حمدان نقل میکند که بر امام جواد (علیه السلام) وارد شدم و عرض کردم: «کسی که پدرت را در طوس زیارت کند چه برایش قرار داده شده است؟» ایشان فرمودند: «مَنْ زَارَ قَبْرَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَارِفًا بِحَقِّهِ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَ مَا تَأَخَّرَ؛ هر کس پدرم را در طوس زیارت کند، گناهان گذشته و آینده اش بخشیده میشود.»

حمدان میگوید: بعد از این واقعه، نزد ایوب بن نوح بن دراج رفتم و فرمایش امام را برای او نقل کردم، او گفت من هم این مطلب را از ایشان شنیده ام و نیز مطلب دیگری شنیدم که برایت نقل میکنم: از امام (علیه السلام) شنیدم که فرمود: «مَنْ زَارَ قَبْرَ أَبِي طُوسٍ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَ مَا تَأَخَّرَ وَ بَنَى لَهُ مِنْبَرًا بِحِذَاءِ مِنْبَرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ حَتَّى يَفْرُغَ اللَّهُ مِنْ حِسَابِ الْخَلَائِقِ؛ هر کس قبر پدرم را در طوس زیارت کند، گناهان گذشته و آینده او بخشیده میشود و روز قیامت منبری مقابل منبر پیامبر (صلی الله علیه و آله) و حضرت علی (علیه السلام) برای ایشان نصب میشود تا اینکه خدا به حساب خلایق رسیدگی کند.» همچنین علی بن مهزیار نقل میکند که خدمت امام جواد (علیه السلام) عرض کردم: «ما لمن اتی قبر الرضاء (علیه السلام)؛ برای کسی که قبر امام رضا (علیه السلام) را زیارت کند چه ثوابی قرار داده شده است؟» امام فرمودند: «الجنة والله؛ قسم به خدا! پاداش او بهشت است.» (20)

ثواب زیارت قبر حضرت معصومه (سلام الله علیها):

حضرت امام جواد (علیه السلام): «مَنْ زَارَ قَبْرَ عَمَّتِي بِقُمْ ، فَلَهُ الْجَنَّةُ؛ یعنی کسی که قبر عمه ام را در قم زیارت کند سزاوار بهشت است.»

ضررهای مصرف دارو:

مصرف هر دارویی مقدمه بیماری دیگری خواهد بود و لذا امام جواد (علیه السلام) فرموده: «مِنْ دَوَاءٍ إِلَّا وَهُوَ يُهَيِّجُ دَاءً؛ هیچ دارویی نیست جز اینکه بیماری دیگری را تحریک میکند.» مرحوم کلینی در کتاب «روضه کافی» این سخن را نقل کرده است.

آیا خدا از حالات روحی ما آگاه است؟

یحیی بن اکثم در مجلس مامون عباسی از امام جواد (علیه السلام) پرسید: چه میگویید در باره روایتی که از پیامبر رسیده: جبرئیل بر آن حضرت نازل شده گفت: ای محمد! پروردگارت سلامت می رساند و میگوید: از ابوبکر سؤال کن آیا از من راضی است؟! همانا من از او خشنود هستم.

امام جواد (علیه السلام) فرمود: «من منکر فضایل ابوبکر نیستم لکن راوی این حدیث باید متوجه باشد که پیامبر در حجة الوداع فرمود: کسانی که بر من دروغ می بندند زیاد هستند و بعد از من نیز زیاد خواهند شد پس هر کسی که بر من دروغ بندد جایگاه او در آتش خواهد بود، هرگاه از من به شما حدیثی رسید آن را بر کتاب خدا و سنت من عرضه کنید اگر موافق با آنها بود آن را بپذیرید و گرنه دور بیندازید.

حدیثی که تو روایت کردی موافق کتاب نیست؛ زیرا خداوند در قرآن فرمود: ما انسان را آفریدیم و به آنچه در درون جاناش خطور کند آگاهیم و ما به او از رگ گردنش نزدیکتریم.» (21)

آیا رضایت یا ناخشنودی ابوبکر بر خدا پنهان بود تا به پیامبری فرمان دهد از او سؤال کند، عقل این مطلب را نمی پسندد.» (22)

علائم قائم:

حضرت «عبدالعظیم حسنی» از امام جواد (علیه السلام)، از پدران بزرگوارش، از امیرمؤمنان (علیه السلام)، روایت میکند که فرمود:

«لِلْقَائِمِ مِنَّا غَيْبَةٌ أَمَدُهَا طَوِيلٌ كَأَنِّي بِالشَّيْعَةِ يَجُولُونَ جَوْلَانِ النَّعَمِ فِي غَيْبَتِهِ يَطْلُبُونَ الْمَرْعَى فَلَا يَجِدُونَهُ إِلَّا فَمَنْ ثَبَّتَ مِنْهُمْ عَلَى دِينِهِ وَ لَمْ يَقْسُ قَلْبُهُ لَطُولَ أَمَدِ غَيْبَةِ إِمَامِهِ فَهُوَ مَعِيَ فِي دَرَجَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ؛ برای قائم ما غیبتی هست که مدت آن به درازا خواهد کشید، گویی شیعیان را با چشم خود می بینم که همانند گله بی صاحبی که در دشت و صحرا پراکنده شده به دنبال چراگاه بگردند، در غیبت او به جستجوی او میپردازند و او را نمی یابند. آگاه باشید که هر کس بر آیین خود استوار بماند و در اثر طول غیبت امامش دلش را قساوت نگیرد، روز قیامت در کنار من خواهد بود.» (23)

حالات سید الشهداء:

امام جواد (علیه السلام) حالات سیدالشهداء را از امام زین العابدین (علیه السلام) این چنین بیان میدارد که: چون کارزار به سختی انجامید به امام حسین نگاه کردند دیدند که برخلاف آنان مشاهده میشود «لأنهم كلما اشتد الامر تغيرت الوانهم، وارتعدت فرائضهم و وجلت قلوبهم و كان الحسين (علیه السلام) و بعض من معه من خصائصه تشرق الوانهم و تهدئ جوارحهم و تسكن نفوسهم؛ زیرا به هر مقدار که کار جنگ سخت تر میشد، رنگ های آنان تغییر می یافت و اعضای بدنشان مضطرب و دل هاشان ترسان میشد اما بر عکس آنها امام حسین (علیه السلام) و بعضی از اصحاب آن حضرت رنگ صورتشان درخشان و اعضایشان آرام و دل هاشان اطمینان می یافت. در این زمان بود که به یکدیگر میگفتند: «انظروا لایبالی بالموت نگاه کنید؛ از مرگ باک و هراسی به دل ندارید.» در یکی از اشعار منسوب به سیدالشهداء آمده است که فرمود:

و ان یکن الابدان للموت انشئت | فقتل امرئ بالسيف فی الله افضل

یعنی: اگر بدن ها برای مردن آفریده شده اند پس چه بهتر که مرد در راه خدا کشته شود و فرمود: «الْمَوْتُ خَيْرٌ مِنْ رُكُوبِ الْعَارِ؛ مرگ بهتر است از اینکه فرد به ذلت گرفتار شود» و کمال شوق خویش را به مرگ بسان اشتیاق یعقوب به گمشده خویش حضرت یوسف قلمداد میکند و میفرماید: «و ما اولهني الى اسلافي اشتياق يعقوب بيوسف» و مردن را برای خویش مایه سعادت و نیک بختی میبیند و اعلام میدارد که «لا اری الموت الا سعادة» و این شوق را حضرت در موقع خداحافظی با هر یک از یارانش اظهار میکرد به هنگامی که آنان بر حضرتش سلام میدادند حضرت میفرمود: «و عَلَيْكَ السَّلَامُ وَ نَحْنُ خَلْفُكَ؛ بر تو سلام باد و ما پس از تو خواهیم آمد.» سپس حضرت این آیه شریفه را قرائت مینمودند که «... فَمِنْهُمْ مَنْ قَصَى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ...» کسانی جام مرگ را نوشیدند و کسانی دیگر به انتظار رسیدن آن می باشند. چنانکه در آغاز رویارویی با حر نیز فرمود: «افبالموت تخوفني» آیا مرا از مرگ میترسانی؟

راه خویش را ادامه میدهم و مرگ بر جوانمرد ننگ نیست در صورتی که نیت او حق باشد و در حالی که مسلمان است، جهاد کند.

در حالات آن بزرگوار پس از شهادت عزیزانش میخوانیم: «ما رایت مکثورا قط قد قتل ولده واهل بیته وصحبه اربط جاشا ولاامضی جنانا منه؛ فردی را ندیدم که فرزند و اهل بیت و یارانش کشته شده باشند اما همانند حسین(علیه السلام) از قوت قلب و آرامش روح برخوردار باشد.» (24)

اهمیت ادب:

امام جواد (علیه السلام): «مَا اسْتَوَى رَجُلَانِ فِي حَسَبٍ وَ دِينٍ قَطُّ إِلَّا كَانَ أَفْضَلُهُمَا عِنْدَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ آدَبَهُمَا...؛ دو کس که در شرافت و دیانت همسنگ همدیگر یافت نمیشود مگر آنکه نزد خدای بزرگ ادیب ترینشان برتر از دیگری است.» (25)

وظایف علمای دین به هنگام غیبت:

همچنین در روایتی از امام جواد(علیه السلام) آمده : «مَنْ تَكَلَّلَ بِأَيْتَامِ آلِ مُحَمَّدٍ (صلی الله علیه وآله) الْمُنْقَطِعِينَ عَنْ إِمَامِهِمُ الْمُتَحَيِّرِينَ فِي جَهْلِهِمُ الْأَسْرَاءِ فِي أَيْدِي شَيَاطِينِهِمْ وَ فِي أَيْدِي النَّوَاصِبِ مِنْ أَعْدَائِنَا فَاسْتَنْقَذَهُمْ مِنْهُمْ وَ أَخْرَجَهُمْ مِنْ حَيْرَتِهِمْ وَ قَهَرَ الشَّيَاطِينَ بِرَدِّ وَ سَاوَسَهُمْ وَ قَهَرَ النَّاصِبِينَ بِحُجَجِ رَبِّهِمْ وَ دَلِيلِ أَيْمَتِهِمْ لِيُفْضِلُونَ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى عَلَى الْعِبَادِ بِأَفْضَلِ الْمَوَاقِعِ بِأَكْثَرِ مِنْ فَضْلِ السَّمَاءِ عَلَى الْأَرْضِ وَ الْعَرْشِ وَ الْكَرْسِيِّ وَ الْحُجُبِ عَلَى السَّمَاءِ.»

«کسی که سرپرستی یتیمان آل محمد (صلی الله علیه وآله) را ، که از امام خود دورافتاده ، در نادانی خویش سرگردان مانده و در دستان شیاطین و دشمنان اهل بیت گرفتار آمده اند ، به عهده گیرد و آنها را از چنگال دشمنان رهایی بخشد و از حیرت و جهالت خارج سازد و وسوسه های شیاطین را از آنها دور کند، و با دلایل پروردگارشان و برهان های امامانشان دشمنان اهل بیت را مقهور سازد، تا عهد خدا بر بندگانش را به بهترین شکل حفظ نماید، برتری چنین شخصی بر سایر مردم از برتری آسمان بر زمین، و برتری عرش و کرسی و حجاب ها بر آسمان بیشتر است، و او بر دیگر بندگان خدا فضیلت دارد همچنانکه ماه شب چهارده بر کوچکترین ستاره آسمان فضیلت دارد.» (26)

- (1) مکیال المکارم، سید محمدتقی موسوی اصفهانی، قم: ایران‌نگین، 1381، ج 2، ص 37.
- (2) اصول کافی، ج 1، ص 384 به سایر مصادر حدیث بنگرید، موسوعه الامام الجواد(علیه السلام)، ج 1، ص 208 - 209.
- (3) الحیاه ج 1 ص 174.
- (4) وسایل الشیعه، ج 14، ص 156
- (5) کمال‌الدین، ص 377
- (6) احتجاج، ج 2، ص 249 .
- (7) سیرالائمہ، ج 4، ص 171.
- (8) شیخ صدوق، کمال‌الدین و تمام النعمه، ج 2، باب 39، ح 12.
- (9) بحارالانوار، ج 17، ص 214
- (10) بحارالانوار، ج 17، ص 214.
- (11) تحف العقول، ص 456.
- (12) کافی، ج 8، ص 56
- (13) تفسیرقمی، ج 1، ص 160.
- (14) اصول کافی، ج 1، ص 249، باب فی شان انا انزلناه فی لیلہ القدر و تفسیرها، ح 6، (در این باب نه روایت در این زمینه نقل شده است)
- (15) کافی ج 8 ص 54
- (16) شیخ صدوق، کمال‌الدین، ج 2، باب 37، ح 2 .
- (17) اصول کافی محمدبن یعقوب کلینی، ص 32 ،
- (18) فروع کافی. جلد 8 . صفحه ی 53 .
- (19) بحار، جلد 6، صفحه 30.
- (20) کامل‌الزیارات، ص 304؛ بحارالانوار، ج 99، ص 41 و 40
- (21) سوره.ق آیه 16.
- (22) احتجاج: 478.
- (23) صدوق، محمدبن علی بن بابویه، همان ، ج 1، ص 303
- (24) بحارالانوار، ج 44، ص 297.
- 6- همان، ج 45، ص 49. 7- همان. 8- لهوف، ص 52 و 53. 9- همان، ص 69. 10- بحارالانوار، ج 45، ص 31. 11- احزاب/ 23. 12- ارشاد، ص 207 نقل از بحارالانوار، ج 44، ص 378. 13- تاریخ طبری، ج 4، ص 245، "مؤسسه الاعلامی بیروت".
- (25) وسائل الشیعه، ج 4، ص 866.
- (26) بحار الأنوار الجامعة لدرر أخبار الأئمة الأطهار علیهم السلام ، جلد 2 ، صفحه 6